

Tidmätare. För ett par hundra veta hur mycket
klockan var.andra vi som barn. Rita en klocka
i firden. Siffran tolv i norr och sex i söder. Satta
en pinne mitt i. På den siffran som stryggen
föll sågo vi hur mycket tid var. föll stryggen
mellan siffrorna, som sex mellan elva och tolv.
var tid. Satta tolv. Detta gick sig ändast då so-
den ston. Tänker inte till annat sätt.

Solvisare. Solur finnes ännu i kyrkborn
på gårdar eller fönsterbräden på äldre bygg-
nader. Minsta äro de placerade i trädgårdar
eller på gårdsplaner. användes som tidmätare
Jag har sett ett solur. Det var som en stenpelare
så var det skrivit eller ristat siffror som på en
klocka ovant. och så en pinne mitt i urtavlan.
Detta ur var lämpligt att placera på en gräs-
matta framför huset. där som var soligt.

Midens solur. består av en visare samt en

N. M.

152

däremot vintrelräk ring försedd med sifferor.

Kisaren ställes med speken i sädet och piben i mott.

Pibens stugga faller på sifferorna där man kan avläsa tiden. Det finns också såhär som är försedd med bara.

Ur. De ur som förekomma i hemmen vara Datatlockar, gubur samt vägglockar. samtliga drogs med lod. Fickuren vara spindelur, cylinder och antvårur. dessa drogs också mycket. De köptes hos urmakaren. Datatlocken stod på gubur. de andra hängdes på väggen helst någon innervägg. De drogs upp varje dag. Den behövde ingen strässel däremellan. Husfadern hade eller ägde tlocka för eget bruk. Under arbetet utomhus följde järnvarades tlockan i västfästet den låg i sitt godral. Om natten hängde den på väggen på en för den sydd eller virkad muller kapp. Ja, man hade tlockas på sig till vardags.